

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M... Z. Slovenskej republiky**, L. X., B.B. proti žalovanému **JUDr. A... F., T., P. X.**, správcovi podstaty úpadcu M., š. p. B.B. B. X., zastúpenému JUDr. B. N., advokátkou, T., P. X., **o určenie pravosti pohľadávky 37 475 800 Sk**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5 Cbi 81/05, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2009 č. k. 4 Obo 120/2008 – 262, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu sa **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet jeho zástupcu 3 470,52 Eur náhrady trov konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Dovoláním napadnutým rozsudkom Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa z 9. apríla 2008 č. k. 5Cbi 81/2005 – 246 a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Uvedeným rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobou, ktorou žalobca žiadal určiť, že jeho pohľadávka proti úpadcovi vo výške 37 475 800 Sk je oprávnená a považuje sa za zistenú. Súd prvého stupňa žalobu zamietol s odôvodnením, že žalobca nepreukázal, že žalovaný porušil svoje povinnosti mandátára následkom čoho vznikla škoda na majetku štátu v celom rozsahu deblokovanej pohľadávky

Slovenskej republiky proti Indickej republike, ktorá predstavuje čiastku, ktorá bola mandatárovi poskytnutá na úhradu kúpeného tovaru. Odvolací súd potvrdil rozsudok s odôvodnením, že sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že nebolo preukázané, že žalovaný porušil svoje povinnosti so záväzkového vzťahu. V rozhodnutí uviedol, že z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, akú povinnosť mal žalovaný porušiť a v čom postupoval v rozpore s § 567 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Žalobca v konaní neuviedol aké skutočnosti mu žalovaný, ako mandant neuviedol, čo malo za následok vznik škody. Skutočnosť, že kontrolou Štátneho majetku pre kontrolu liečiv bolo zistené poškodenie dodaného tovaru a nedostatočná kvalita dodaného tovaru, sa nedá považovať za porušenie povinnosti mandatára, ktorý zabezpečoval dovoz liekov z Indickej republiky. Rovnako skutočnosť, že indická poisťovacia spoločnosť neuznala vzniknutú škodu na tovare tiež nemožno označiť za porušenie povinností mandatára.

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5. augusta 2009.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. V dovolaní uviedol, že sudy nesprávne posúdili právnu otázku, či je riadne v konkurznom konaní uplatnená pohľadávka oprávnená. Podľa žalobcu rozhodujúcim kritériom pre posúdenie pravosti konkurznej prihlášky je skúmanie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, teda 1) či existuje platne uzavretá zmluva, 2) či z tejto zmluvy vzniklo plnenie a 3) či za predmet zmluvy bola zaplatená dohodnutá odmena. Pre posúdenie dôvodnosti prihlášky preto nie je rozhodujúca otázka zavinenia, prípadne zodpovednosti, na ktorú sa zamerl odvolací súd. Dôkazy založené v spise jednoznačne nasvedčujú tomu, že pohľadávka vznikla. Jej základ je daný tým, že na základe mandátnej zmluvy zaplatil žalovanému 37 475 800 Sk. Pohľadávka žalobcu doposiaľ nebola uspokojená ani dodaním tovaru ani vrátením peňazí. Žiadal preto, aby dovolací súd rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby zrušil aj rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný žiadal, aby dovolací súd dovolanie ako neprípustné odmietol. Napadnutý je potvrdzujúci rozsudok a odvolací súd vo svojom rozsudku nevyslovil, že je dovolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr skúmal, či sa ním napáda rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podľa § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozsudku, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.), ak smeruje proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo ak ide o potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O. s. p.). Žalobcom napadnutý rozsudok nie je rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p., preto z uvedených zákonných ustanovení prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť. Žalobca síce v dovolaní uvádza, že dôvodom podania dovolania je posúdenie právnej otázky zásadného významu. To, že v konaní sa má posúdiť otázka zásadného právneho významu však sama o sebe nezakladá prípustnosť dovolania. Uvedená skutočnosť zakladá prípustnosť dovolania v spojení s ďalšou skutočnosťou, ktorou je, že odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku vyslovil prípustnosť dovolania. Rozsudok odvolacieho súdu však v prejednávanej veci uvedenú podmienku nespĺňa.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p.

Žalobca v dovolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci, keďže odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu v tom, že žalobcom prihlásená pohľadávka nie je opodstatnená.

Skutočnosť, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení je jedným z dôvodov, ktorým možno odôvodniť dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c. O. s. p.). Podmienkou, aby mohol dovolací súd preskúmať dôvodnosť dovolania z pohľadu správnosti právneho posúdenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, je prípustnosť dovolania. Na rozdiel od dovolacieho dôvodu uvedeného v § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p., ktorý je zároveň dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. , dovolacie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 písm. b) a c) O. s. p. nezakladajú zároveň aj prípustnosť dovolania.

Žalobca v dovolaní neuviedol z akých skutočností vyvodzuje prípustnosť dovolania a neuviedol ani zákonné ustanovenie, z ktorého prípustnosť vyplýva. Dovolací súd napriek tomu, vychádzajúc zo zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a) až g) O. s. p. (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, chýbajúceho návrhu na začatie konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Ani z obsahu spisu ani z tvrdení žalobcu v dovolaní však nemožno dospieť k záveru, že by bol naplnený niektorý z dôvodov zakladajúcich prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok nie je prípustný. Keďže dovolanie nebolo prípustné, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd rozhodol zároveň o trovách dovolacieho konania tak, že úspešnému žalovanému priznal právo na ich náhradu voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Trovami konania žalovaného sú trovy právneho zastúpenia advokátom. Pozostávajú z 2 909, 45 Eur odmeny za jeden úkon

právnej služby (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. - ďalej len tarifa), 6,95 Eur paušálnej náhrady výdavkov (§ 16 ods. 6 tarify) a 554,12 Eur dane z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 tarify), celkom 3 470, 52 Eur.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2010

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H. F.